

«Tinc el virus de la trempera, i fins avui m'ha respectat»

"Als actes oficials, el president català hauria de portar barretina. I si és una dona, també"

Xina gaire, senyor Gall? Tinc el virus de la trempera, i fins avui m'ha respectat. Em considero hereu de Príap, el Déu grec que va morir amb la pixa dreta. Per mi que és un virus, ja l'hi dic. Potser té a veure amb l'ús de la barretina. He, he, venint a peu cap aquí, m'han fet un piló de fotos. Es veu que tota aquesta gent que volta per Girona mirant flors, feia molt temps que no veien algú amb barretina. Pel que sembla, no en fa prou de dur-ne vostè, i pretén que el seu ús s'estengui. Jo soc un gran amant del ciclisme, per a mi és el millor esport. En un país normal, després de cada etapa de la Volta ciclista, al guanyador se li posaria una barretina. Fins i tot el Barça, quan guanya un títol, hauria de recollir la copa amb barretina. Bé que al País Basc posen una txapela als guanyadors, i no els fa gens de vergonya. Ara mateix, està previst que dues etapes del Tour de França acabin a Catalunya: doncs poseu-li una barretina al guanyador, coi, així el món sabrà que som catalans! Polítics i organitzadors s'han de posar d'acord pel país: de la barretina, al món! Ah, i el president de la Generalitat també hauria de dur barretina. No imagino en Salvador Illa tot el dia amb barretina. Tot el dia no, home, però als actes oficials, el president català hauria de portar barretina. I si és una dona, igual. Fins i tot en els casaments, els nuvis haurien de portar barretina, ja se la trauran a la nit, just abans dels polvos. Començo a entendre a què ve això del Gall Xinador. Miri, a Itàlia em van convidar a una festa, estava ple d'artistes, polítics, etc. A l'hora de brindar, primer els vaig cantar [es posa a cantar en plena entrevista el brindis de La Traviatta], i després els vaig fer el brindis de Sant Patrici, que acaba demanant això al sant: «salut, poca feina i un forat per clavar l'eina». Van quedar acollonits, aquella gent. Tinc la impressió que se m'està escapant l'entrevista de les mans, així que li faré alguna pregunta seriosa: per vostè què és, l'art? Aquesta és la gran pregunta. Si tens una inquietud, és lògic que la duguis a les teves creacions. Ser artista és intentar viure com si la vida fos un somni, transformes la vida i en certs moments pot arribar a entendre'n tota la seva dimensió plàstica. No entès res, però em penso que ha quedat molt bé. El que passa és que Catalunya és can Pixa de Pedret, no es dona suport a la cultura. Ara sí que ha quedat clar. Força gent m'ha trucat per dir-me que jo hauria de ser president de Catalunya, les coses anirien força millor. No li agraden els polítics actuals? El que passa és que les bestieses dels polítics actuals tenen cada vegada una dimensió més perillosa. Perquè si els nostres representants polítics es neguen a assumir les seves responsabilitats, de quina manera poden demanar als ciutadans que compleixin les que els corresponen a ells? És d'algun partit polític, el Gall Xinador? Soc del partit de la soca i la destràl. Al mig de cada poble hi hauria d'haver una soca ben grossa i una destràl allà clavada. I quan un polític no complís tot el que havia promès, se li tallaria el cap allà, davant de tothom. Ja veuria com els que vindrien tot darrere anirien ben drets (riu). Errr... millor tornem a la barretina. Fa gaire temps que la vol implantar? Ja vaig fracassar l'any 1992, quan volia que en la inauguració dels JJOO de Barcelona amb cada entrada es regalés una barretina al públic. Seria un esclat! Amb l'estadi ple, tot el món hauria quedat esparverat, la gent diria «aquest és el millor país del món, hòstia!». Potser no va trucar a les portes adients. Ho vaig proposar tant a en Pasqual Maragall, en una trobada casual en un bar de Barcelona on jo havia anat a fer uns glops, com a en Samaranch. Em van prendre per un eixelebrat i atramuntanat. No em van fer cas, em van dir que les coses de màrqueting i publicitat ja les portava un equip d'experts. La ignorància és atrevida, ja se sap. Per cert, en Samaranch es va emocionar quan li vaig dir que era la persona que més havia fet per l'esport i per Catalunya. Sense ell, no hi hauria hagut els Jocs de Barcelona. Sap per què en Samaranch no té cap carrer ni cap plaça enlloc de Catalunya? No li sabia dir. Per enveja. En aquest país hi ha molta enveja. No tem que el tractin de pagès, segons on vagi, amb aquesta barretina? La barretina és cosa de gent ben parida i collonuda. Quan a la ciutat em diuen que soc de pagès, els recordo que en la postguerra no tenien aliments i subsistien gràcies a la gent del camp. La teca els venia del món de la barretina, de gent que pencava de sol a sol. Quan els duïen menjar, no els deien pagesos, no, als que portaven

barretina.Va molt a Barcelona?No gaire. Vas a un restaurant, demanes un porró, i et miren malament. L'altre dia hi vaig anar, i vaig demanar en un restaurant escudella i carn d'olla, amb una mica de sagí. No sabien ni què els estava dient. Així que em vaig aixecar i vaig fotre el camp. Què s'han cregut?A la capital són gent molt rara.Ja hi anava anys enrere, jo era amic d'en Cruyff.Això són paraules majors, però no em sorprèn, els artistes sempre es relacionen entre ells.El que passa és que, quan anava al Camp Nou, no veia el partit, perquè només m'estava al bar. A veure si em podia endur a l'hort alguna cambrera d'aquelles...Trobo estrany que amb aquest aspecte de català autèntic que gasta amb la barretina, no el convertissin en figura pública durant el procés.Ah, vostè es refereix al que jo anomeno la independència dels traïdors de Catalunya. Als catalans ens van voler fer creure que una representació de teatre era realitat, i ara s'està veient que la realitat és una altra cosa. El que és sorprenent és com els catalans vam confondre tot allò amb la realitat, però bé, així va ser, cadascú es creu el que vol creure, per mi el més important és la salut, l'art de vida i l'alegria de viure. Perquè si la vida és sense alegria, què collons hi fem, en aquest món.Trincar i riure, que cantava La Trinca.Les nacions i les religions són el gran negoci d'uns quants. I la gran farsa de l'ONU, parlant de crims de guerra, quan l'únic crim són els negocis i els beneficis que uns pocs en treuen de les guerres. Només hi ha que morts, fam i misèria per a tothom, i a l'altre costat, polítics cíncics, negoci i armes. La violència és una perversió de l'ésser humà. No sé en quin món vivim.És l'únic que tenim, Gall Xinador.Si una cosa he après de la vida és que en un moment tot se'n pot anar enlaire. Més val que la gaudim. n

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/cultura/2026/05/18/tinc-virus-trempera-fins-avui-130280795.html>